

РЕШЕНИЕ

№ 305

гр. София, 18.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 24.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **6310** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 171, т. 2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба с вх. № 433200/61105 от 24.06.2020 г. на Н. Л. Н., с ЕГН: [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-4332-003448 по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП на полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, Отдел „Пътна полиция“, с която на основание чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ на Н. Л. Н. е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца.

Според жалбоподателя оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като в нея е прието, че въпросният мотоциклет Х. 600 ХР следва да бъде управляван от водач с правоспособност за категория „А“, а въпросното МПС е с мощност 31 kW и се управлява с категория „А2“, т.е. не е необходима категория „А“. Моли за отмяна на атакуваната заповед. Не претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят Н. Л. Н., редовно призован, се явява лично.

Ответникът – Началникът на отдел „Пътна полиция“ към СДВР, редовно призован, не се явява и не се представлява. Не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, след като обсъди доводите на

страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 01.06.2020 г. мл. автоконтрольор при Отдел „Пътна полиция“ – СДРВ И. С. Д., в присъствието на свидетелите В. Н. Б., ЕГН: [ЕГН] и К. Р. Г., ЕГН: [ЕГН], е съставил на лицето А. Н. Н., ЕГН: [ЕГН], акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 218689, затова, че на същата дата в 15:39 часа в [населено място] по [улица]с посока на движение от Околовръстен път [улица]управлява мотоциклет Х. ХР 600 с рег. номер С5551Х и при подаден сигнал със стоп палка по образец на МВР водачът въприема сигнала, но не спира на посоченото място, като ускорява скоростта. Същият е последван и спрял без да губят визуален контакт в [населено място] на [улица]. От направена справка се установява, че лицето не притежава категория, към която спада управляваното от него МПС. Рег. табелата на МПС е закрита, като е поставено върху него залепено червено тиксо.

В АУАН е посочено, че с описаните действия лицето е нарушило виновно следните разпоредби от ЗДвП: чл. 103 ЗДвП – не спира плавно на посоченото място или в най-дясната част на платното за движение, при подадена сигнал за спиране от контролен орган; чл. 150а, ал. 1 ЗДвП – управлява моторно средство без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС; чл. 100, ал. 4, т. 1, пр. 2 ЗДвП – допуска поставянето на предмети, материали и вещества върху табелите с регистрационния номер на МПС.

Като доказателства са иззети контролен талон № [ЕГН]; СРМПС №[ЕИК]; 1 бр. докладна записка, 1 бр. регистрационна табела с рег. номер С5551Х.

Актът е подписан от актосъставителя, свидетелите и нарушителя. Нарушителят е удостоверил с подпис, че е получил препис от АУАН, запознал се е със съдържанието на акта и е заявил, че няма възражения.

Процесната заповед за прилагане на ПАМ № 20-4332-003448 е издадена на 03.06.2020 г. от И. В. Й., полицейски инспектор към отдел „Пътна полиция“ към СДВР за това, че мотоциклет Х. ХР 600 с табела с регистрационен [рег.номер на МПС], собственост на лицето Н. Л. Н., е управлявано от А. Н. Н. при описаната в АУАН № 218689 фактическа обстановка. С оспорената заповед на основание чл. 171, т. 2а, б „а“ от ЗДвП на Н. Л. Н. е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца“.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от лице с надлежна легитимация, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на настоящото съдебно производство е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК – заповед за прилагане на принудителна административна мярка, издадена по реда на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП.

По своята правна същност принудителните административни мерки са вид индивидуални административни актове и като такива за тях е приложим Административнопроцесуалният кодекс.

Процесната заповед е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и

т. 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл. 165, ал. 1 ЗДвП и чл. 33, т. 6 от Закона за Министерството на вътрешните работи, Министърът на вътрешните работи определя службите за контрол на движението по пътищата. Със заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г. Министърът на вътрешните работи е определил Столична дирекция на вътрешните работи като служба за контрол. С оглед на това и в съответствие с разпоредбата на чл. 172, ал. 2 ЗДвП директорът на Столична дирекция на вътрешните работи с представената заповед № 513з-1618/26.02.2018 г., е оправомощил длъжностни лица – държавни служители от Отдел „Пътна полиция“ при СДВР да издават заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП. Следователно заповедта е издадена от компетентен орган.

Заповедта за прилагане на ПАМ е издадена в установената от закона писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с целта на закона. В нея са посочени фактическите обстоятелства за налагане на ПАМ.

По отношение съответствието на процесната заповед с материалния закон, съдът взе предвид следното:

Съгласно чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите които ги прилагат и начинът на тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ, съгласно чл. 23 от ЗАНН. От тази разпоредба се налага изводът, че тези мерки се прилагат само в изрично и точно изброени в закон случаи, налагат се само от точно посочени в правната норма органи на администрацията и се прилагат само онази принудителни мерки, които по вид са точно определени в правна норма и се налагат по начин и ред, предвиден в правната норма. Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Съгласно чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено.

В случая в процесната заповед е посочено като основание за налагане на ПАМ

обстоятелството, че лицето А. Н. Н. е управлявал МПС без да притежава свидетелство за управление на МПС /СУМПС/, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС, а именно – Х. ХР 600 (СУМПС №[ЕИК], издадено на 26.06.2018 г., придобити категории: А1 и АМ). Посочено е, че въпросното МПС следва да бъде управлявано от водач с категория „А“.

Според разпоредбата на чл. 150а, ал. 2, т. 3 от ЗДвП за определяне правоспособността на водачите моторните превозни средства се делят на следните категории, различни от тези по чл. 149, обозначени с латински букви: категория А2 – мотоциклети с мощност, която не превишава 35 kW, и с отношение мощност/тегло, което не превишава 0,2 kW/kg, като удвоената реална мощност не е по-голяма от нетната мощност на двигателя.

Видно от Свидетелство за регистрация на МПС максималната мощност на въпросният мотоциклет Х. ХР 600, с регистрационен номер С5551Х, е 31 kW, а съотношението мощност/тегло – 0.15 kW/kg. Съобразно цитираната разпоредба на чл. 150а, ал. 2, т. 3 от ЗДвП с тези параметри превозното средство влиза в рамките на категория „А2“, а не на категория „А“, както погрешно е посочено в атакуваната заповед за налагане на ПАМ – касае се за мотоциклет с мощност, която не превишава 35 kW, и с отношение мощност/тегло, което не превишава 0,2 kW/kg, като удвоената реална мощност не е по-голяма от нетната мощност на двигателя.

С оглед гореизложеното настоящият съдебен състав счита, че оспорената заповед е издадена в противоречие с материалния закон, което е отменително основание по смисъла на чл. 146, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс.

Предвид изхода на спора, но с оглед това, че жалбоподателят не претендира разноски, такива не следва да се присъждат в негова полза.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, пр. 2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-4332-003448 по чл. 171, т. 2а, б „а“ от ЗДвП на полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“, с която на Н. Л. Н. е наложена принудителна административна мярка „прекръпяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца“, като незаконосъобразна.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: